

[Niels Westerby]

det offentlige. Det forekommer os rimeligt, at de, når man kan konstatere, at der virkelig er en gruppe selvstændige, der har haft en mindre indkomstfremgang end lønmodtagerne gennemsnitligt, får tilbagebetalt denne ekstraskat. Derfor vil vi foreslå, at en bestemmelse efter disse retningslinjer bliver indarbejdet i regeringens lovforslag.

For det andet vil jeg gerne pege på, at loven om engangsskatten har en betydelig urimelighed også over for visse andre grupper. Jeg tænker her på, at princippet om sambeskatning er opretholdt. Det vil betyde, at i de tilfælde, hvor den ene ægtefælle er lønmodtager, medens den anden ægtefælle er selvstændig næringsdrivende, vil man komme i en situation, hvor der kan blive tale om en virkelig forskelsbehandling af et sådant ægtepar. Her er et problem, som vi er opmærksom på må tages op under det kommende udvalgsarbejde og løses.

For det tredje vil jeg gerne pege på, at inden for gruppen af lønmodtagere er der også en vis forskelsbehandling. Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer har gjort opmærksom på, at der er nogle, der får en dyrtidsportion, når pristallet stiger 3 points, medens andre får en dyrtidsportion, når pristallet stiger 2 points; og når det stiger 2 points, får de en noget mindre dyrtidsportion. I denne forbindelse vil der kunne opstå forskelsbehandling af forskellige grupper af lønmodtagere; det problem bør man efter vores opfattelse også se på i udvalget.

Men jeg vil ikke pege på alle de mange tekniske problemer, der er i lovforslagene. Der er virkelig mange; men med god vilje vil det nok være muligt at overkomme dem.

Det, der for os er det helt afgørende, er, at regeringens lovforslag er utilstrækkelige. De vil ikke løse den opgave, som vi står over for at skulle løse. Efter liberalt centrums opfattelse burde man i stedet for fra regeringens side have sagt: vi ønsker, at lønmodtagerne skal afgive én dyrtidsportion til foråret 1968, og at de derefter, til efteråret 1968, skal afgive yderligere en dyrtidsportion. Vi vil i denne forbindelse pege på, at så skal naturligvis engangsskatten være tilsvarende højere, og det vil jo sige ca. 4½ pct. En politik som den, der her er skit-

seret fra liberalt centrums side, vil have en virkelig dybtgående og god virkning på landets økonomi. Den vil for det første betyde en omkostningslettelse for hele det danske samfund på 1.500 mill. kr. Den vil for det andet betyde, at man på de offentlige budgetter — og dem er der flere af de ærede ordførere der har talt om besparelse på — i det kommende finansår vil opnå en besparelse på henved 500 mill. kr. Samtidig vil provenuet ved en engangsskat af den størrelse, som vi mener den bør have, også for at der er lighed mellem befolkningsgrupperne, indbringe et provenu på omkring 500 mill. kr. Vi vil altså få en omkostningslettelse i det danske samfund på ca. 1.500 mill. kr. og en finanspolitisk stramning for staten, bestående af besparelser og et merprovenu, på ca. 1 milliard. På denne baggrund vil der blive gjort et dybtgående indgreb over for pris- og omkostningsniveauet, og man vil have en virkelig garanti for at rette op på de mange problemer, som dette land står over for dels på grund af devalueringen, dels på grund af den kedelige udvikling, der havde været for den.

Jeg vil gerne her pege på, at der er andre sider af sagen, som er lige så vigtige. Der er spørgsmålet om at give erhvervslivet mulighed for at udnytte de chancer, som trods alt foreligger. Det er vigtigt, at man dér har de fornødne disponible pengemidler, kommer med en pengepolitisk lettelse, ophæver kreditstramningen og sørger for større likviditet i erhvervslivet. Med den baggrund, som de forslag har, som jeg her har peget på, vil det være muligt at give en sådan pengepolitisk lettelse og dermed gøre det nemmere for erhvervslivet at udnytte de chancer, som findes, og som selvfølgelig skal udnyttes på baggrund af den eksportfremmende virkning, som den delvise devaluering vil give i starten, men som vi skal passe på ikke bliver spist op af omkostningsstigninger.

Jeg vil gerne have lov til at resumere den økonomiske side af sagen: lønmodtagerne bør efter vor mening opgave ikke én, men to dyrtidsportioner og de selvstændige enten betale tilsvarende højere ekstraskatter eller bære tilsvarende byrder under en anden form. Vi er naturligvis parat til at drøfte, at man ikke skal tage to dyrtidsportioner